

Lov kom til at omfatte Alle. Det har jeg ingenlunde sagt, men jeg maa, som sagt, have udtalt mig utydelig.

Abler: Naar jeg tager Ordet, er det ikke for at tage *Endringsforslaget* under Nr. 11 tilbage, men for et Par Diebliske at udtale mig om det, navnlig fordi der kunde synes at være Anledning til at tage det tilbage, efterat Udvalget har taget sit Forslag tilbage, idet det findes, at Forslaget vilde falde, ligesom jeg jo heller ikke kan negte, at vi vente den samme Skjæbne for vort Forslag. Grundene, hvorfor jeg ikke tager det tilbage, skal jeg tillade mig at udtale. Først maa det dog være mig tilladt at rette et Par Ord til den ærede Ordfører, skjøndt det ikke er mig, der er nærmest kaldet dertil; men den ærede Ordfører sagde, at han havde glædet sig over at se, at Justitsministeren havde stillet sig neutral til de forskjellige *Endringsforslag*. Jeg tror uregterlig, at det er en overordenlig urigtig Opfattelse af Ministerens Stilling og Ordet „neutral“. Den ærede Minister har sagt, at hvis *Endringsforslaget* under Nr. 12 blev vedtaget, vilde han ikke hjælpe denne Lov videre frem. Han har derimod paa alle Stadier omtalt *Endringsforslaget* under Nr. 11 som det, han maatte foretrække, og naar han rigtignot ogsaa har sagt, at han ikke var den, der var særlig kaldet til at tage Ordet for dette Forslag, saa var dette jo fuldstændig korrekt, baade fordi det jo er Noget, som Forslagsstillerne selv vilde gjøre, og fordi det Forslag, der nu formentlig vil blive vedtaget, nærmer sig Ministerens oprindelige Forslag. Men jeg maa paa det Bestemteste fastholde, at han ingenlunde har vist sig neutral overfor Nr. 11 og 12. — Grundene, hvorfor vi ikke ønske at tage *Endringsforslaget* under Nr. 11 tilbage, skjøndt jeg tror, det vil falde — jeg skal strax sige, at jeg, naar vort Forslag falder, agter at stemme for Forslaget under Nr. 13 og mulig 14 — er den, at jeg tror, at Vedtagelsen af vort Forslag netop vil tildebringe den Lighed, hvormed den sidste ærede Læser talte, ikke en Lighed blot i Theorien, men den Lighed for Loven, som vi Alle ønske, saaledes altsaa, at Enhver, der rejser omkring, i hvilken Stilling han saa end er, skal have de samme Legitimationsdokumenter hos sig (Modsigelse). So, det er netop det, Forslaget under Nr. 23 fører hen til, idet man ikke af Hensyn til de Enkelte, der gaa omkring uden Arbejde og muligen kunne give Anledning til Frygt for Vagabondage, derved vil paabyrde navnlig alle dem, der søge Legemligt Arbejde, en særlig Legitimationsforpligtelse.

Ordføreren (Drenbøll): Jeg maa gjøre en ganske kort Bemærkning, fordi jeg ser, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne endnu ikke er klar paa, hvad der staar i hans Forslag. Han sagde: „det, der gjør Ligheden i vort For-

slag, er, at Alle skulle have Legitimation.“ Men det er jo netop Hovedmanglen, at Ingen skal have den. Det staar hverken i *Endringsforslag* Nr. 11 eller i *Endringsforslaget* under Nr. 23, der staar nemlig, at, dersom de ville have Legitimation, kunne de faae den, men der ikke paabudt nogen Legitimation. Det er netop det, vi bestandig have paaanfet, hvorfor de ærede Medlemmers Forslag er betydningsløst, idet de nemlig er gaaede bort fra den Grundtanke, som findes i § 15, at Enhver, der drager omkring, skal være forsynet med Legitimation. De ærede Herrer stille det derimod op som en frivillig Sag, og det er netop det, som gjør, at Forslaget efter mit Skjøn er uehdigt.

Abler: Jeg maa dog tillade mig ikke alene at tro, men at vide, at jeg har læst de *Endringsforslag*, hvoraf jeg er Medforslagsstiller, saa godt, at jeg meget vel veed, hvad der staar i dem, og jeg kan meget godt bevise, at, hvad den ærede sidste Læser sagde, ikke er korrekt. Der staar ganske sikkert ikke i det andet Forslag — som ikke ligger for nu, men som er betegnet som Supplement til vort *Endringsforslag* under Nr. 11 — „at de skulle have Legitimation“, men at Enhver er forpligtet til, naar han dertil opfordres af Politiet, at legitimere sig, og det anser jeg for at være tilstrækkeligt, da det er det stærkeste Baand, naar Politiet til enhver Tid kan forlange, at Enhver skal have Legitimation. Jeg tror, at, naar man vil sige, at det, at man paabyrder, at Enhver skal gjøre Rede for Politiet for, hvem han er, ikke er det Samme som, at Enhver skal være forsynet med Legitimation, saa er det en Strid om Ord, hvori man lægger en Mening, som jeg ikke tror findes i dem.

Ordføreren (Drenbøll): Jeg maa bede det ærede Medlem undskyldte. Der staar jo i de ærede Medlemmers Forslag under Nr. 23 slet ikke Andet, end hvad der staar i Lovforslagets § 21; men Forskjellen er den, at medens vi Andre sige: en Person skal være forsynet med Legitimation, og er han ikke det, bliver han arresteret, saa er det derimod efter de Herrer's Forslag en fuldstændig frivillig Sag. Ganske vist har Politiet, hvad det altid har haft, en Ret til at forlange Oplysninger af en Person om, hvem han er; men her er ikke nogen tvungen Fordring om Legitimation. Det er blot det, jeg savner i de ærede Herrer's Forslag. Lovforslagets § 21, som den foreligger, indeholder jo akkurat det Samme som de ærede Herrer's Forslag under Nr. 23 med den Undtagelse, at de have gjort den Tilføjning, at Folk, der ønske det, kunne forlange et Legitimationskort; men det forandrer jo ikke Noget i Principet.

Justitsministeren (Rein): Inden Forhandlingen sluttes, føler jeg mig opfordret til at